

3. בתקנה 10 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (1) תבוא תקנת משנה זו:
" (1) הוראות הסעיפים 30 עד 41 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים,
תשי"ח-1957, יחולו לצורך ביצוען של תקנות אלה וכל דבר אחד הקשור
בכך, כאילו נכללו בהן ובכפוף להן."

4. אחרי תקנה 10 לתקנות העיקריות יוספו תקנות אלה:
"כופר" 110. שוכנע שר האוצר, או מי שהורשה לכך מטעמו, כי אדם עבר על
הוראה מהוראות תקנות אלה, רשאי הוא, בהסכמתו של אותו אדם, לקחת
מידו כופר כסף שלא יעלה על הקנס הגבוה ביותר שמותר להטיל בשל
אותה עבירה; הוגשה תביעה פלילית, אין לקבל כופר כל עוד לא ציווה
היועץ המשפטי לממשלה על הפסקת ההליכים.

110. תושב ישראל שעשה מעשה מחוץ לישראל למימוש כל זכות שהעילה
לתביעתה נוצרה או היתה קיימת בהיותו בישראל, ואשר אילו היה עושה
אותו מעשה בשעה שהוא נמצא בישראל היה בניגוד לתקנות אלה, יראוהו
כאילו עשה את המעשה כשהוא נמצא בישראל; הוראת חוק הפרוצידורה
הפלילית העותמנית מיום 5 לרג'ב 1296 (1879) בדבר התיישנות עבירות
יחולו על עבירות לפי תקנה זו, אלא שבמקום "עשר שנים" קרי "חמש
שנים".

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

2 ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958*

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958, מוארך בזה עד יום
כ"ז בסיון תשי"ח (15 ביוני 1958).

הארכת תוקף

2. תחילתו של חוק זה היא ביום י"ח בניסן תשי"ח (8 באפריל 1958).

תחילה

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשי"ח (31 במרס 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 341, תשי"ח, עמ' 186.
1 ק"ת 762, תשי"ח, עמ' 576.